

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Ἐφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανῶν

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 220.484

» 236.206

Ἐμβάσματα - Δημοσιεύσεις
εἰς κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνῶν 21 - Θεσ/νίκη

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΩΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Υπεύθυνοι :

Ν. ΜΠΟΛΚΑΣ

Πρόεδρος

ΣΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Γεν. Γραμματέας

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Παρμένη από τὸ βιβλίο τοῦ συμπατριώτου μας Τρύφωνα Εὐαγγελίδη, ἀπὸ τὸν κ. Νικόλαο Ἄν. Μπόλκα

Μετά τήν καταστροφή τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸν Αὐγούστο τοῦ 1922, ὅταν ἀδείασε τελείως ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ πλῆθυσμό, ὁ ὁποῖος πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ριζοσπασε σάν δένδρο καὶ ἐδωσε πολλοὺς καὶ καλοὺς καρπούς, ἀποφάσισαν διὰ φοροὶ λόγοι νὰ γράψουν τὴν ἱστορία τῆς Πατρίδας τους, καθένας ὅπως τὴν εἶδε καὶ τὴν ἔζησε, γιὰ νὰ μὴ λησμονηθεῖ μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Ἡ Μικρὰ Ἀσία ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ κοιτίδα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Σ' αὐτὴ γεννήθηκε ὁ θεὸς Ὅμηρος, ὁ ὁποῖος ἀποθανάτισε τὴν ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ἔγινε διδάσκαλος ἔχι μόνον τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Σ' αὐτὴν γεννήθηκε ἡ φιλοσοφία, ἡ ἱατρικὴ, ἡ γεωγραφία ἡ ἱστορία, γιὰτί ὅλων αὐτῶν οἱ διδάσκαλοι ἦταν Μικρασιάτες.

Καὶ ὁ ἐκ Τριγλίας καταγόμενος Τρύφωνας Γυμνασιάρχης Τρύφωνας Εὐαγγελίδης ἔγραψε τὴν ἱστορία «Βρύλλειον — Τρίγλια» γιὰ νὰ μὴν χαθοῦν τὰ ἔχνη τῆς ἀγαπημένης του Πατρίδας.

Ἡ Τρίγλια ἦταν πολίχνη τοῦ Κυανοῦ Κόλπου. Ἐδωσε στὴν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τὴν μεσαιωνικὴν λαμπρὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τοῦ Χηνολάκκου, τῆς Παντοβασίλισσας, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Πελεκητῆ), τῶν Πατέρων (Μηδικίου) καὶ τοῦ Χριστοῦ Σωτῆρος (Βαθυρύακος) καὶ τὸν ὑπὸ δειγμὰ γιὰ τὴν φιλοπατρία καὶ αὐτοθυσία μνητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο Καλαφάτη.

Ἡ Τρίγλια δὲν ἔχει καμμία ἐθνικὴ σπουδαιότητα στὴν ἱστορία. Βρίσκεται δεξιὰ τοῦ Κυανοῦ Κόλπου, πού λέγεται Κυανοὺς γιὰτί στὸ ἄκρο του θρίσκειτα ἡ Κίος. Φαίνεται δὲν ἦταν πλεῖστον στὸ Ποσειδώνιο ἀκρωτήριον. Εἶναι κτισμένη ἀμφιθεατρικῶς μεταξύ δύο λόφων, τοῦ Σταυροπηγίου καὶ τῆς Κορακοφωλιᾶς, σὲ ὕψος πρὸ 500 ποδῶν. Πρῶτος ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς συγγραφεῖς ἔκανε λόγο γιὰ αὐτήν, γιὰτί ἀπὸ τοὺς κλασσικοὺς οὐτε τὸ ὄνομα τῆς ἀναφέρεται, ὁ Πατριάρχης Κύπριος (1283 — 1289). Ἐπειτα ὁ Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνὸς ἀναφέρει τὸ ὄνομα Τρίγλια καὶ κατ' αὐτὸν ἦταν κτισμένη ἔπου σήμερα ἡ

περιφέρεια «Παλαιχώρια» στὴ θέση «Καμάρες», καὶ ὅτι ἡ Τρίγλια εἶναι τὸ ἀρχαῖο Βρύλλειον, παραθαλάσσια κωμόπολις τῆς Βιθυνίας στὴν Προποντίδα. Γιὰ τὴν θέση τῆς πολλοὶ ἀμφισβητοῦν, ἀλλὰ θέσται εἶναι ὅτι βρέθησαν ἀπὸ τὴν ἀνασκαφὴν στὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, πλάκες πού φέρουν καταλόγους τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων πού πλήρωναν φόρους στοὺς Ἀθηναίους μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ τὸ Βρύλλειον, τὸ ὁποῖο πλήρωνε 4 δραχμῆς καὶ ἄλλοτε 8 δραχμῆς καὶ 20 ὄβολους.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ βλέπουμε ὅτι τὸ Βρύλλειον ἦταν ἀρχαιότατη ἑλληνικὴ κωμόπολις κτισμένη περὶ τὸ 500 π.Χ. καὶ τὸ 487 π.Χ. πλήρωνε φόρο στοὺς Ἀθηναίους. Ἀργότερα πλήρωνε φόρο στοὺς Μακεδόνες, ἔπειτα στοὺς Ρωμαίους μετὰ τοὺς Βυζαντινοὺς, οἱ ὁποῖοι διατήρησαν τὸ ἀρχαῖο ὄνομα μέχρι τὸν 19ο αἰῶνα μ.Χ., καὶ μετὰ τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἔλλαξαν τὸ ὄνομα σὲ Τρίγλια, ὅπως καὶ σήμερα καλεῖται. Ἡ σημερινὴ ὀνομασία τῆς κωμόπολις Τρίγλιας ἀποδίδεται μόνον στὴν μία ἀπὸ τὴν ἑπτὰ μονὴς αὐτῆς τῆς σημερινῆς καλουμένης Παντοβασίλισσας (Μονὴ Τριγλίας), τὴν ὁποία συναντοῦμε κατὰ τὸν 9ο αἰῶνα μ.Χ. Φαίνεται ὅτι ἡ κωμόπολις δὲν ἦταν χτισμένη κοντὰ στὴν μονὴ γιὰτί οἱ μονεῖς εἶναι τόποι ἀγροτικοὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον.

Μερικοὶ νομίζουν ὅτι ἡ σημερινὴ ὀνομασία δὲν ἔχει προέλευσι ἀπὸ τὸ Βρύλλειον καὶ προσπαθοῦν νὰ αἰτιολογήσουν αὐτὴν ὅτι προκύπτει ἐκ τοῦ Τρίγλης ὄνομα ἐνὸς φαριῶ πού στὰ ἰταλικά λέγεται (Barbone) δηλ. τὸ συνηθισμένο μπαρμποῦνι.

Στὸ μοναστήρι «Τρίγλια» τῶν χριστιανικῶν χρόνων ἐμὲν νῆσαν περιφημοὶ μοναχοί, ὅπως ὁ Στέφανος. Ἡ Τρίγλια στὴν μεσαιωνικὴ ἐποχὴ φέρεται ὡς Τρίλια, Τρίλλια, Τρίγα, Τρίκια, Τρέγια, οἱ δὲ Τούρκοι τὴν ὀνομάζουν Τίρλια. Ἡ Τρίγλια κατοικήθηκε κατὰ τὰ τέλη τοῦ 12ου αἰῶνα καὶ μετὰ τὴν γνώμη αὐτῆς συμφωνεῖ καὶ ὁ Γερμανὸς γεωγράφος Ἐρρίκος Κίπερ. Κανεὶς μέχρι τὸ 1887 δὲν τοποθέτησε, τὸ Βρύλλειον ἐκεῖνο ἔπου τουλάχιστον στὰ μοναστήρια πού ἀναφέρονται ὑπῆρχαν μεγάλα κτή-

νον ὁ Μαργαρίτης Δημήτριος στὸν χάρτη τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν πού ἐκδόθηκε στὴν Βιέννη, βάζει τὸ Βρύλλειον σὲ παράθεση κοντὰ στὴν λέξη Τρίγλια, πού τὴν ἔγραψε Τρί-

ματα καὶ μεγάλες ἀγροτικὲς παροικίαι, ὅπως στὴν Ρόδο, στὴν Κρήτη (Μένοικος), στὴν Κύπρον, ἡ Μονὴ Μενοικίως, πρὸς βορρὰ τῶν Σερρῶν, στὸ ὄμωνο ὄρος, ἔπου μόνον σὲ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ

μα. Μαθαίνοντας ὅτι γύρω ἀπὸ τὴν Μονὴν Τρίγλιας ἔγινε συνοικισμὸς, πού πήρε τὸ ὄνομα τῆς Παντοβασίλισσας, καὶ ὅτι τὰ δύο μοναστήρια τῆς Παντοβασίλισσας καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (Χηνολάκκου) ἀγώνονταν μεταξύ τους μετὰ τὸ πύγαιον στήραγμα γιὰ ἀποφασίσαι, γιὰτί γίνονταν ἐπιθέσεις ἀπὸ τὴν κωνὴν ἀπὸ ξηρὰ καὶ θαλάσσια στὴν Προποντίδα ἔφω στα ἔτη 1283—1289, μπορούμε νὰ τοποθετήσουμε τὴν περίοδο αὐτὴ ὡς ἀφετηρία τῆς χρονολογικῆς ὑπόστασης τῆς Τρίγλιας.

Ἄν κρίνουμε ἀπὸ τὴν τοπωνυμῆς Βαϊνοῦ, Παφλαῶνα (Παφλαῶν), Μονοίκου πιστεύουμε ὅτι ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων στὰ μοναστήρια πού ἀναφέρονται ὑπῆρχαν μεγάλα κτή-

μα καὶ μεγάλες ἀγροτικὲς παροικίαι, ὅπως στὴν Ρόδο, στὴν Κρήτη (Μένοικος), στὴν Κύπρον, ἡ Μονὴ Μενοικίως, πρὸς βορρὰ τῶν Σερρῶν, στὸ ὄμωνο ὄρος, ἔπου μόνον σὲ

πρῶτος μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης Γεννάδιος Β' ὁ Σκολάριος, ὁ ὁποῖος καὶ τάφηκε ἐκεῖ. Ἐπίσης ὑπῆρχε Μοναχὸν Ἑλληνικῆς ἀποικίας στὴ Γαλιλία (Μοσακ). Πρὸ τῆς μεκρασιατικῆς καταστροφῆς τὰ κτήματα τοῦ Μονοίκου καὶ τῶν ἄλλων μοναστηριῶν ἀνήκαν σὲ ἰδιώτες Τριγλιανούς καὶ σήμερα ἀνήκουν σὲ Τουργοκρήτες, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐκκλήσιον μετέβαλαν σὲ ἀποθήκες καὶ μοναστήρια τοῦ Βαθυρύακος, τοῦ Μηδικίου (Πατέρων) καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Πελεκητῆς) σὲ κατοικίαι. Οἱ Τούρκοι μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν τους στὴν Βιθυνία δὲν μεταχειρίσθηκαν τοὺς κατακτηθέντες σὲ ὑπηκόους τους

Ἡ μητέρα τοῦ ἐθνομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης

ἀλλὰ ὡς ἐχθροὺς καὶ δὲν φρόντισαν νὰ ἐξασφαλίσουν σ' αὐτοὺς δικαιώματα ζωῆς καὶ περιουσίας.

Μετὰ τὴν κακουργίαν τοῦ Τούρκου Τσελαλή τὸ 1608, ὁ ὁποῖος ἐκαίει καὶ ἀρπάζει τὴν Βιθυνία ἀπὸ τὴν Προύσα μέχρι τὸ Μιχαλίτσι, οἱ Τούρκοι ἐγκατεστάθηκαν σ' ὅλα τὰ χωριά, στὴν Τρίγλια τὸ 1661 καὶ ἀφοῦ ἀρπάζαν τὴν θαμνάσια ἐκ κλησῶ τῶν χριστιανῶν, τὴν πρώτη Μονὴ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (Χηνολάκκου) τὴν μετέβαλαν σὲ Μουσουλμανικὸν ναὸ (τζαμί). Εἶναι ἐπισημαστικὸν πού ἐπὶ τοσούτους αἰῶνες πού κατοικοῦσαν ἐκεῖ δὲν ἀξήθησαν ἀλλὰ ἔμεναν 20 οἰκογένειαι μετὰ τὸ 1922 οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν καὶ τὴν γλωσσικὴν τῶν χριστιανῶν ἀφομοίωση. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὅπως στὴν κυρίως Ἑλλάδα ἔτσι καὶ στὰ παράλια τῆς ΒΑ Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ Τούρκοι ἔδωσαν στοὺς Ἕλληνας καὶ μερικὰ προνόμια.

Στὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον τὸ 1915, οἱ Τριγλιανοὶ ἐξετοπίσθηκαν ἄλλοι στὴν Προύσα καὶ ἄλλοι στὸ Μπιλετζίκι, ἔπου πολλοὶ πέθαναν ἀπὸ τὴν πείνα καὶ τὴν δυστυχία. Καὶ ἡ Τρίγλια κατελήφθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἀρπάζαν ἐκεῖ εὐρισκαν. Γκρέμιζαν ἀκόμη καὶ τὰ σπῆτια γιὰ νὰ πουλοῦν τὰ κεραμίδια, τὴς

πόρτες καὶ τὰ παράθυρα. Ἡ ὄραία κωμόπολις σχεδὸν κατεστράφη.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν, μεταξύ τῶν δυνάμεων τῆς Συνενομήσεως καὶ τῆς Τουρκίας (30 Ὀκτωβρίου 1918), οἱ Τριγλιανοὶ ξαναγύρισαν στὴν πατρίδα, ἀλλὰ ἐλεεινοὶ καὶ τρισάθλιοι.

Ὅταν τέλος κατελήφθη ἡ Σμύρνη στὴς 2 Μαΐου 1919 οἱ Τούρκοι ἀντιδρούσαν στὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης γιὰτί τότε ἐμφανίσθηκε ὁ Μουσταφὰ Κεμάλ, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ διώξει τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Στρατὸς τῆς Κατοχῆς ἔλαβε διαταγὴς νὰ προχωρήσῃ γιὰ νὰ ἐκδιώξῃ τὴν εἰρήνην. Ἡ μεραρχία Ἀρχιεπελάγου κατέλαβε τὸν Ἰούνου τοῦ 1920 τὰ παράλια τῆς Προποντίδος καὶ τὴν Τρίγλια ἔπου ἐγκαταστάθηκαν ἑλληνικὲς ἀρχές.

Τὸ 1921 ἔδωσαν μερικὰ μνημόνια ἡρώων στὸ «Κονάκι» οἱ Τριγλιανοί, πού στὴν κορυφὴν του εἶχε ἕνα Σταυρὸν καὶ δύο βιβλία ἀνοιγμένα, στὰ ὁποῖα εἶχαν γραφεῖ τὰ παρακάτω καὶ τὰ ὄνόματα τῶν Τριγλιανῶν πού ἔπεσαν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση στὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Τούρκων, ἐνῶ ἐμπρὸς στὸ ἡρῶον φύλαγε Τριγλιανὸς φρουρὸς.

■ (Συνέχεια στὴν 6η σελ.)

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Σελίδα 2-8

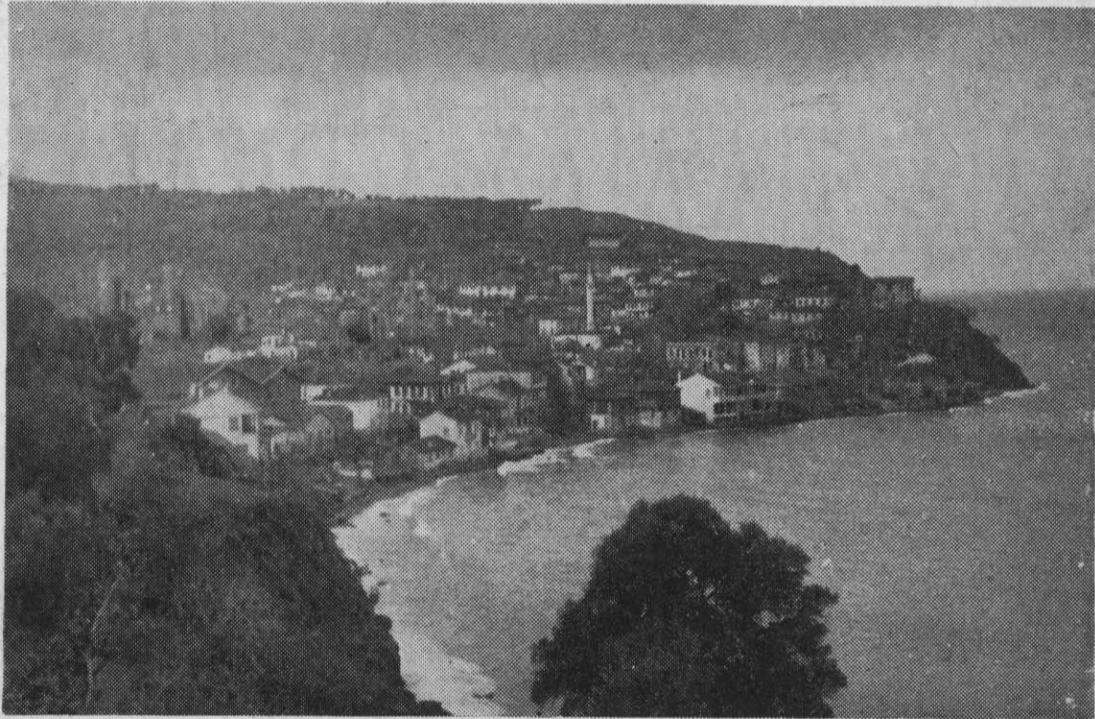
5

2

6

3

7

4

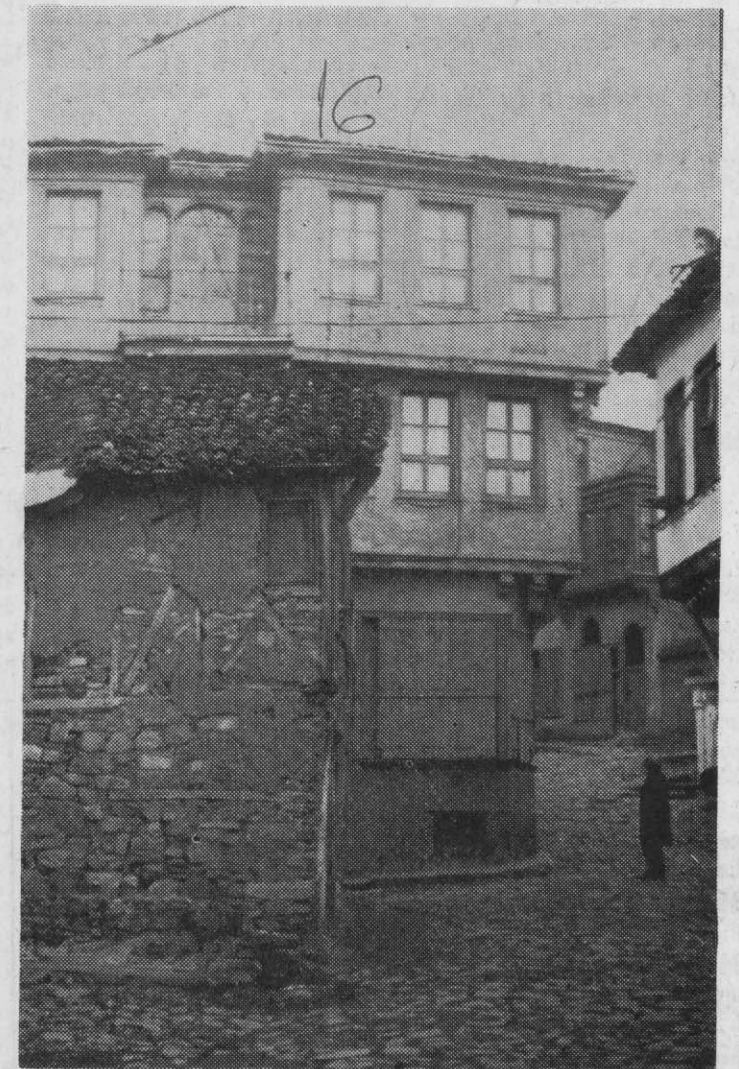
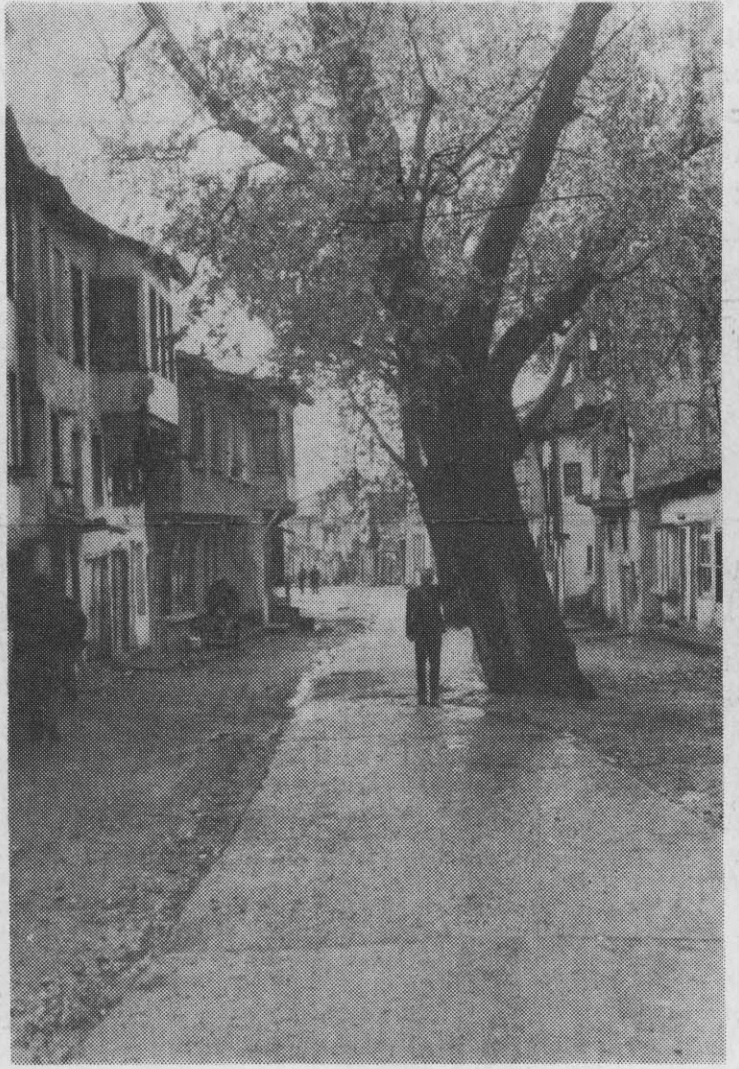
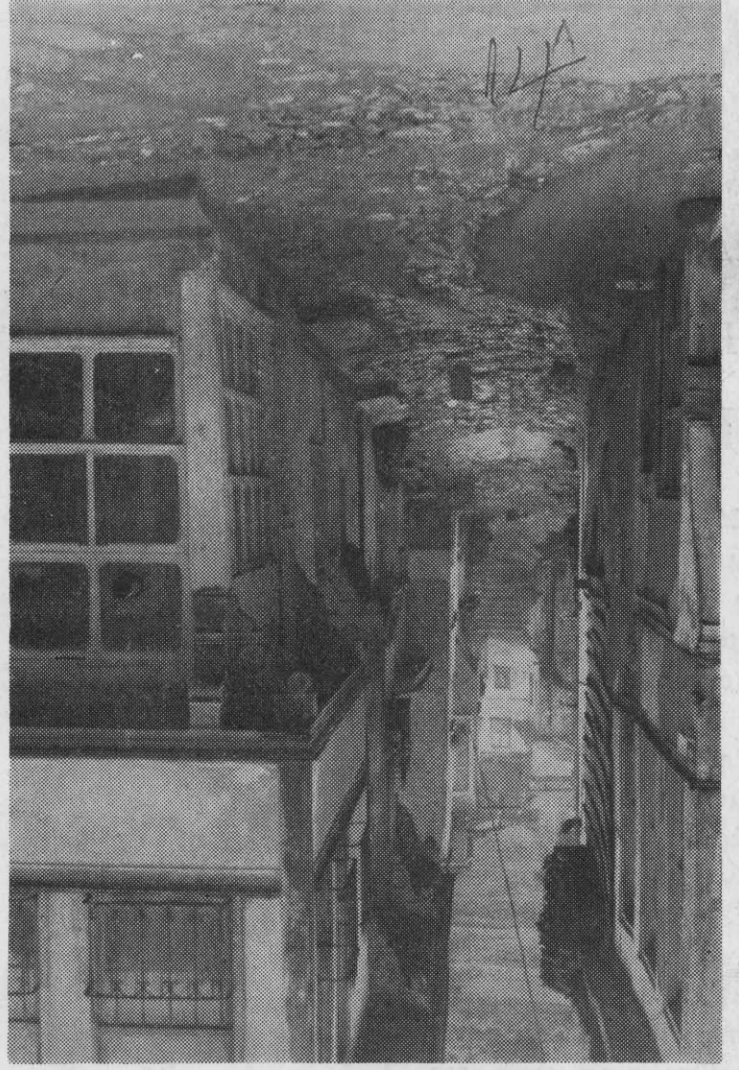
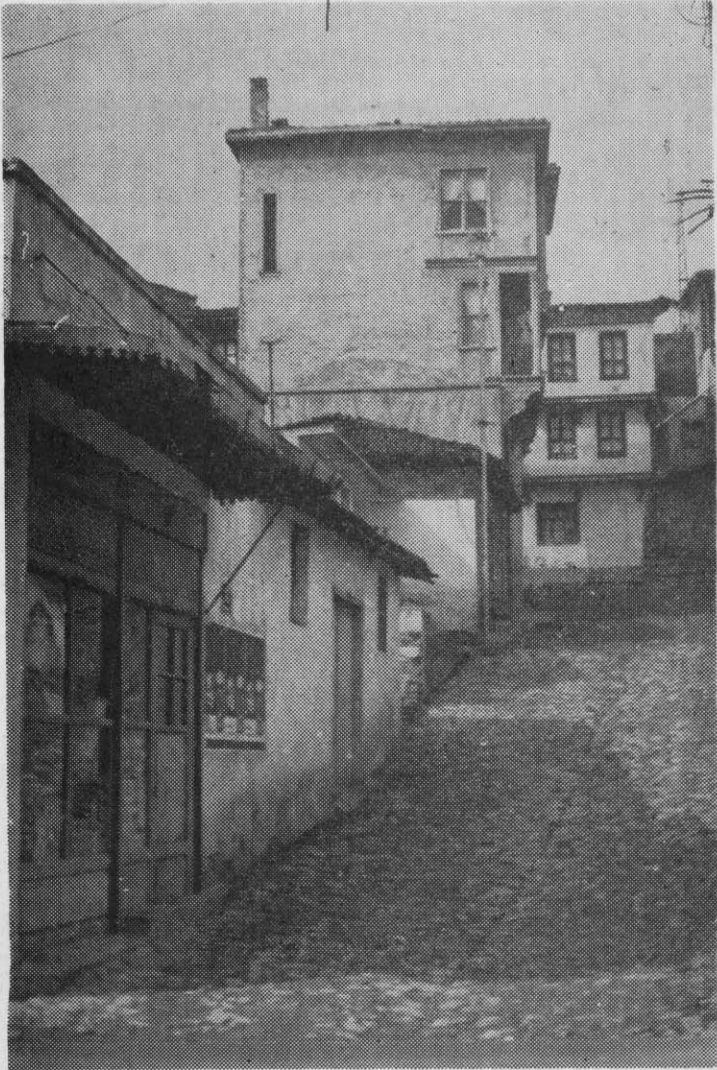

8

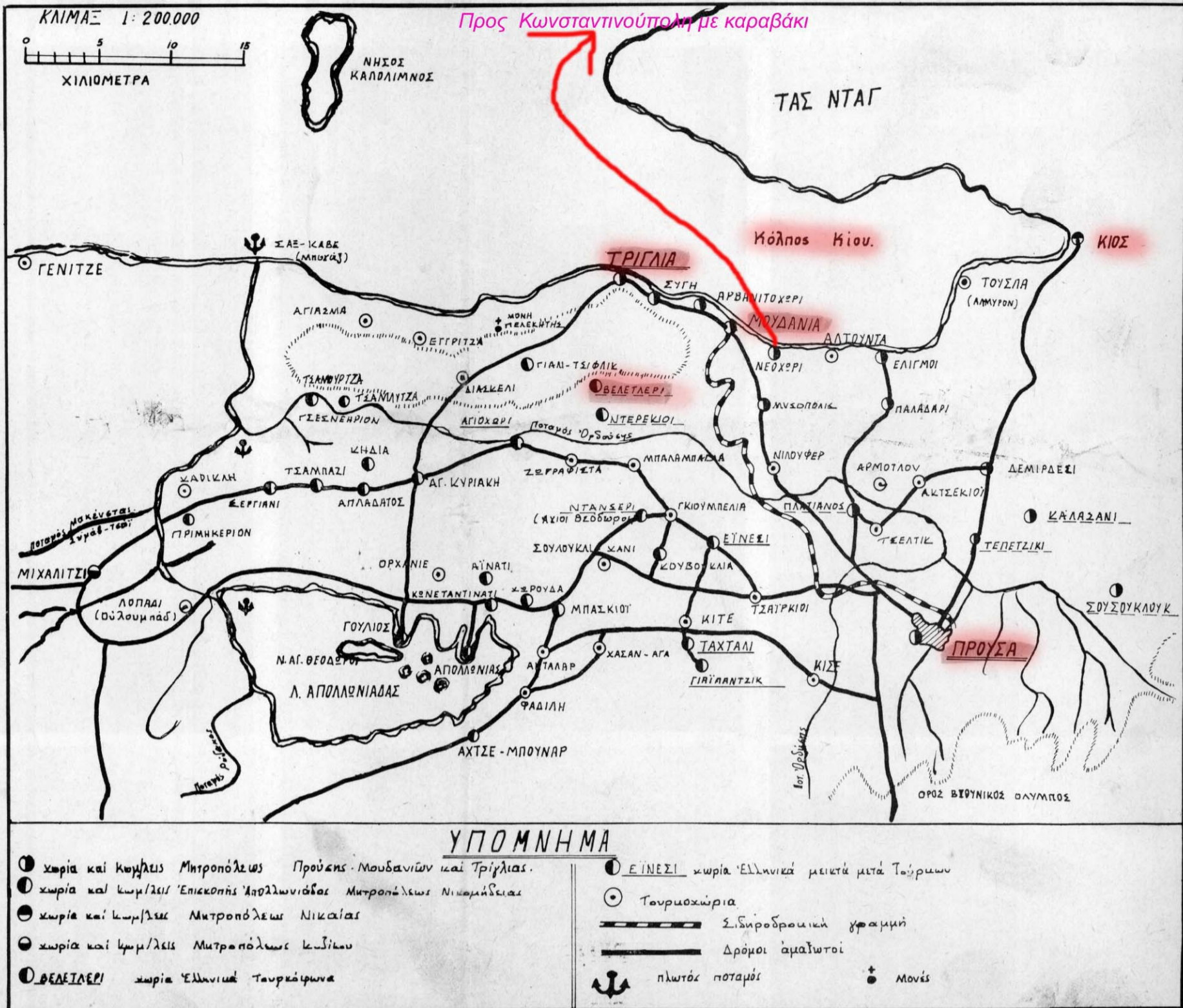
ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Σελ. 3-8

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Με την ευκαιρία της δημοσιεύσεως σήμερα της συνοπτικής 'Ιστορίας της Τρίγλιας παραθέτουμε τον χάρτη της Βιθυνίας, που μας έστειλε ο συμπατριώτης μας απ' τις Σέρρες κ. Κοκκινίδης, τον οποίο ευχαριστούμε, και που ειδικά για την εφημερίδα μας ανατύπωσε ο σπουδαστής κ. Χ' Παππού 'Αναστάσιος, για να θυμηθούν οι παλιοί Τριγλιανοί και να γνωρίσουν οι νέοι την θέση της παλιάς Τρίγλιας και των γύρω χωριών.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

■ (Συνέχεια από την 1η σελ.)

ΗΡΘΟΝ

Τοις εκ Τριγλείας ένδόξοις προμάχοις τής πίστεως και πατριδος
 ο Δήμος Τριγλείας
 1921

Αιώνιον τὸ κλέος τῶν ἐν πολέμῳ ὑπὲρ ἐλευθερίας πεσότων
 ο Σμύρνης Χρυσόστομος
 'Ελλάς — Τρίγλεια

Βίβλος ἀθανάσιος — βίβλος ζωῆς.

Καὶ ἀκολουθοῦσαν τὰ δνόματα τῶν πεσότων...

Η ΤΡΙΓΛΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΞΑΡΧΙΑ

Φαίνεται ὅτι τὰ χωριά Τρίγλια καὶ Ἐλεγκοί ἦσαν ὑπὸ Πατριαρχικὴ Ἐσαρχία ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ χρόνια καὶ δὲν ἀνήκαν στὴν μητρόπολη Προύσας. Στὴν ἐθνικὴ διοικουμένη τῶν Παρισίων ὑπάρχουν ἀποφάσεις πατριαρχῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν τρεῖς, ποὺ ἀφοροῦν τὴν Πατριαρχικὴ ἔσαρχία στὶς μονὲς τῆς Τρίγλιας, Μηδικίου, Πελεκητῆς, καὶ Ἁγίας Μαρίας.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τὸ 1453 μέχρι τὸ 1837 δὲν ἔλειψαν στὸ ὑποδουλωμένο ἑλληνικὸ γένος, ἀλλὰ ἀπὸ φόβο δίδασκαν στὰ μοναστήρια κρυφὰ καὶ κυρίως στὶς μονὲς Μηδικίου (Πατέρων) καὶ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Πελεκητῆς). Στὴν Τρίγλια καὶ μάλιστα στὰ μοναστήρια δίδασκαν οἱ λόγιοι ἡγεύμενοι ἢ καὶ μοναχοὶ στὰ κελλιά τους.

Πρώτῃ συστηματικὴ σχολὴ (κοινὴ ἐνοεῖται) ἱδρύθηκε στὴν Τρίγλια κατὰ τὸ τέλος τοῦ 18ου καὶ ἀρχὲς 19ου αἰῶνα, τῆς ὁποίας διμὸς ἀγνοοῦμε τοὺς δασκάλους, γιὰτὶ καταστράφηκαν τὰ ἀρχεῖα.

Ἀργότερα, ὅταν ξαναἱδρύθηκε, διδάσκαλοι ἦσαν ὁ Γ. Ξενοφάνης καὶ ὁ Ταταούλων τὸ 1839. Στὸ διόροφο σχολεῖο ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1839 στὸν κἀ τὸν ὄροφο εἶχε τὴν αἰθουσα διδασκαλίας, τὸ γραφεῖο καὶ στοὺς τοίχους κρέμονταν οἱ πίνακες καὶ ἦσαν γραμμμένα διὰ φορα ρητὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἠθικὰ καὶ τὸ μεγάλο ρολοὶ τοῦ σχολεῖου. Καταργήθηκε ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ Τρίγλιας καὶ ἔγινε ἀστικὴ σχολὴ ἐπιταξία στὴν ὁποία φοιτοῦσαν 180 μαθητές. Διδάσκονταν ἀπὸ τρεῖς δασκάλους, ποὺ πληρώνονταν ἀπὸ τὸ σχολικὸ ταμεῖο. Ἐ-

πίσης κτίσθηκε καὶ νέο κτίριο γιὰ τὰ Νηπιαγωγεῖα καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖο, ποὺ καὶ στὰ δύο φοιτοῦσαν 430 μαθήτριες.

Τὸ παρθεναγωγεῖο συντηροῦνταν ἀπὸ τὴν κοινότητα καὶ ἀπὸ δωρεὰς τοῦ ἀείμνηστου ἑθνικοῦ εὐεργέτη Γεωργίου Ζαρίφη. Ἀπὸ αὐτὸ ἀπεφοίτησαν ἱκανὲς διδασκάλισσες, ποὺ ὑπηρέτησαν στὴν Μακεδονία καὶ στὴν Θράκη. Καὶ τὰ δύο σχολεῖα διατηροῦνταν μέχρι τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς τοῦ 1922. Τέλος τὸ 1913 ἔγινε καὶ νέο λαμπρὸ σχολεῖο μέγαρον ποὺ χρησιμεύει σήμερον ὡς τουρκικὸ σχολεῖο. Πρὸ τῆς Καταστροφῆς, δίδασκαν οἱ ἐξῆς διδάσκαλοι: Πολυχρονιάδης, Εὐάγγελος Βασιλειάδης, Γ. Κάψιδας, Δ. Ματθαῖος Δημιοσθένης Σταυρίδης, Μενέλαος Εὐστρατιάδης, Ἰωάννης Γιάτζιζόγλου, Ξενοφὼν Δημητριάδης, Μιλτιάδης Παπαλεξανδρῆς διδάκτωρ τῆς Θεολογίας, Κρατῖνος Ἀποστολίδης ἀπὸ τὴν Κρεμαστὴ Λαρίσης διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας καὶ συγγραφέας, Διδώρος Καρατζῆς μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίσσης καὶ Μιλτιάδης Παπαδόπουλος.

ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

† Χρυσόστομος Σμύρνης: Γεννήθηκε στὴν Τρίγλια τὸ 1867 ἀπὸ γονεῖς ἐμπόρους. Κατακρεουργήθηκε ἀπὸ τὸ μαινόμενο τουρκικὸ πλῆθος στὴν

Σμύρνη στὶς 27 Αὐγούστου τοῦ 1922.
 † Διδώρος Μητροπολίτης Σισανίου: Γεννήθηκε στὴν Τρίγλια τὸ 1881.
 † Ἰωάννης ἐπίσκοπος Δισκάτης: Ὁ Ἰωάννης Γιάτζιζόγλου Γεννήθηκε στὴν Τρίγλια τὸ 1844.

ΛΟΓΙΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΘΕΝΤΕΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΙ

Μιλτιάδης Παπαδόπουλος Παπαλεξανδρῆς. Γεννήθηκε στὴν Τρίγλια τὸ 1850, καὶ ἀφοῦ σπούδασε στὴν Σχολὴ Χάλκης ἐργαζόμενος ὡς δάσκαλος.
 Ἰωάννης Τζιζάνης. Γεννήθηκε στὴν Τρίγλια τὸ 1856 καὶ ἔγινε διδάκτωρ τῆς Ιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
 Βασίλειος Βασιλειάδης. Ἐγίνε διδάκτωρ τῆς Ιατρικῆς τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.
 Ἰωάννης Κρυσταλλίδης. Γεννήθηκε τὸ 1875 στὴν Τρίγλια καὶ ἀνεκρηρύχθηκε διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
 Ἀπόστολος Τσίτερ, Ιατρός παθολόγος.
 Ἰορδάνης Κελάδης, Ιατρός ἀφροδισιολόγος.
 Ἀναστάσιος Κελέκης, Ιατρός ἀκτινολόγος.
 Στ. Κελέκης, Ιατρός ἀκτινολόγος.
 Ἀγγελικὴ Τσακίωνα, Ιατρός μαιευτῆρ.

Βικτωρία Μαργαριτοπούλου Ιατρός μαιευτῆρ.
 Ἀναστασία Φούντα διδασκάλισσα.
 Ἰωάννης Ι. Σάπαρης ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐεργέτες τῆς Τρίγλιας μεγαλοεμπόρος στὴν Βλαχία.
 Νικόλαος Δ. Σοφοκλέους, γὰ μὲρὸς τοῦ Σμύρνης ἀπ' ἀδελφῆ, διδάσκαλος.
 Ἀλέξανδρος Χρ. Μουμιτζῆς, ἔμπορος στὸ Βουκουρεστί.
 Χρυσόστομος Η. Τσίτερ, ἀνηψιὸς τοῦ Σμύρνης ἀπὸ ἀδελφῆ, θεολόγος διδάκτωρ τῆς Θεολογίας καὶ σήμερον ἀρχιεπίσκοπος τῆς Αὐστρίας.
 Ξενοφὼν Η. Τσίτερ, διακε-

κρίμενος γεωπόνος.
 Τρύφων Ε. Εὐαγγελίδης. Γεννήθηκε στὴν Τρίγλια τὸ 1863, σπούδασε φιλολογία στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἔδρασε μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Νικολαῖδην τὴν ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα «Νέα Ἑλλάδα», ἐργάστηκε πολλὰ χρόνια καθηγητῆς καὶ ἔγραψε πολλὰ βιβλία.
 Φίλιππος Ε. Καβουνίδης. Μεγάλος πατριώτης καὶ φιλάνθρωπος, γεννήθηκε στὴν Τρίγλια τὸ 1875. Γαμπρὸς τοῦ Χρυσόστομου Σμύρνης ἀπὸ ἀδελφῆ, ἀπέκτησε 6 παιδιά τοὺς Εὐστράτιο, Χρυσόστομο, Νικόλαο, Καλλιόπην, Βασίλειο καὶ Γνωσιθεά.

Συμπatriώτες, διαδώσετε καὶ ἐνισχύσετε τὴν ἐφημερίδα σας «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ» εἶναι ἡ φωνὴ σας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Τὸ παράρτημα τοῦ Συλλόγου μας στὴν Ραφήνα παρακαλεῖ ὄλους τοὺς Τριγλιανούς, ποὺ μένουν στὴν Ἀθήνα, στὸν Πειραιᾶ καὶ στὴν Ἀττικὴ, νὰ προσφέρουν στὰ γραφεῖα τοῦ παραρτήματος ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ παλιὰς ἀναμνήσεις τῆς Τρίγλιας, π.χ. φωτογραφίες, διάφορα ἔγγραφα, προικοσύμφωνα κ.λ.π., μὲ σκοπὸ νὰ ὀργανωθεῖ λαογραφικὴ ἔκθεση.

Ὁ Μιλτ. Κακάλας πηγαίνοντας στὸν τρύγο στὴ Π. Τρίγλια

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΜΠΟΝΤΟΣ
 ΙΑΤΡΟΣ
 ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ - ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΣ
 Ἱακτινολογικὸν Ἐργαστήριον
 ΣΟΛΩΝΟΣ 52
 Τηλέφ. 613,421-610,222
 ΑΘΗΝΑΙ